

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010264
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010264.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému C. F., nar. XX.XX.XXXX v N. nad M., naposledy bytom mesto M., okres F. a t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pre trestný čin zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1 Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. júna 2020 v Trenčíne prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. novembra 2019 pod sp. zn. 1Nt/5/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného C. F. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený C. F. podal dňa 05. apríla 2019 návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 15/2011, ktorý bol doručený Okresnému súdu v Prievidzi dňa 11. apríla 2019, kde bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 2T 15/2011 zo dňa 05. mája 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To 83/2014 zo dňa 13. januára 2016 uznaný vinným za zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 188 ods.1 Trestného zákona a pokus prečinu krádeže podľa § 14 ods.1 k § 212 ods.2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Svoj návrh odôvodnil tým, že trestnej činnosti sa nedopustil, pričom tieto skutočnosti mu má potvrdiť vtedajší vyšetrovateľ PZ F., žiadal vypočuť poškodenú Y. H., svedkov Y. H., Q. W., O. C., W. T..

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 27. novembra 2019, sp. zn. 1Nt/5/2019 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného C. F. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/15/2011 rozsudku zo dňa 05.05.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/83/2014.

Proti citovanému uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú následne písomne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil s tým, že okresný súd v rozpore so zásadou, podľa ktorej účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť prípadné nedostatky v skutkových zisteniach v právoplatnom rozhodnutí, nevyhodnotil svedeckú výpoveď svedka W. T. vo vzájomnej súvislosti s dovtedy vykonanými dôkazmi. Podľa odsúdeného tento svedok pritom jednoznačne uviedol, že sú mu známe okolnosti, ktoré videl a počul vlastnými zmyslami, ktoré vylučujú trestnú zodpovednosť odsúdeného, keďže videl a počul ako bol poškodenou odovzdaný finančný úplatok za účelom krivého obvinenia odsúdeného. Má za to, že táto výpoveď svedka W. T. bola jednoznačne skutočnosťou súdu predtým neznámou, pričom ak by bola svedecká výpoveď tohto svedka vykonaná aj s konfrontáciou so skôr vypočutými svedkami, mala by vplyv na skutočné zistenie skutkového stavu veci. S poukazom na judikatúru, podľa ktorej za predtým neznámy dôkaz sa považuje

dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní vykonaný, ale i dôkaz, ktorý vykonaný bol ale s iným obsahom. Odsúdený v tejto súvislosti má za to, že takýmto dôkazom je práve výpoveď svedka W. T.. Na základe uvedených skutočností preto žiada krajský súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vyhovel, alebo aby rozhodol tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z ustanovenia § 394 odseku 1 Tr. poriadku totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine.

Za "nové skutočnosti skôr neznáme" v zmysle § 394 odsek 1 až 3 Tr. poriadku treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 odseku 1 Tr. poriadku mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Okresný súd v napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo vyložil dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočne zrejmé, že nielen to, že odsúdený sa návrhom na obnovu konania domáhal prehodnotenia správnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výrokoch o vine a treste napriek tomu, že v konaní o povolenie obnovy zákon takúto možnosť súdu nedáva, ale aj to, že niektoré argumenty, okolnosti a dôkazy, o ktoré oprel svoj návrh, boli známe nielen orgánom prípravného konania, ale aj okresnému súdu už v pôvodnom konaní, a že ide z časti o opakovanie námietok voči postupu orgánov činných v trestnom konaní ako i okresného súdu, čo bolo riešené v rámci konania na súdoch oboch stupňov, ktoré vo veci konali. Pokiaľ odsúdený chcel opätovne vypočúť poškodenú Y. H., svedkov Y. H., Q. W., O. C., tak správne okresný súd poukázal na tú skutočnosť, že predmetní svedkovia boli už opakovane vypočutí jednak v pôvodnom konaní v prípravnom konaní, následne aj na hlavnom pojednávaní, ale i vo veci predchádzajúcej

obnovy konania vedenej na Okresnom súde v Prievidzi, sp. zn. 3Nt 4/2016, pričom zotrúvali na svojich výpovediach, preto súd jeho žiadosť o ich vypočutie zamietol. Čo sa týka výpovede vypočutého svedka W. T., správne okresný súd skonštatoval, že ani skutočnosti zistené z obsahu výpovede tohto svedka neodôvodňujú povolenie obnovy konania. Jednak sa javí ako nelogické, prečo by mala poškodená dávať niekomu peniaze za účelom krivého obvinenia odsúdeného, navyiac ani nemožno súhlasiť s názorom odsúdeného, že uvedená výpoveď svedka T. svedčí o jeho nevine. Krajský súd poukazuje v tej súvislosti na dôkazy vykonané v pôvodnom konaní, kde napr. pri konfrontácii s poškodenou sám F. priznal, že poškodenej strhol retiazku a taktiež poškodená ho spoznala ako páchatela. Rovnako svedok C. pri konfrontácii označil F. ako páchatela trestného činu lúpeže a napokon ho usvedčoval i spoluobžalovaný L.. Vzhľadom na uvedené sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že vo veci neboli zistené také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste pôvodného odsudzujúceho rozsudku, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Na podklade vyššie uvedených dôvodov nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za opodstatnené a neakceptoval ich. Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom odôvodnené, preto krajský súd sťažnosť odsúdeného C. F. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.